

RAAMATUNKÄÄNNÖSINSTITUUTTI

Suomensukuisten Sana

Vuosijulkaisu 2012

Oma kieli herätti kiinnostuksen Raamattuun s. 2

Udmurtit kertovat laulaen ja soittaen Jumalan
suurista teoista s. 6

Suomensukuisten Sana 2012

Sisältö

2. Oma kieli herätti kiinnostuksen Raamattuun
4. Raamatunkääntäjän mietteitä
6. Udmurtit laulavat Jumalan suurista teoista
7. Jumalan Sana luo uutta elämää Kominmaalla
8. Psalmit kääntyvät vepsäksi
10. "Miksi mordvalaisen pitää lukea Raamattua vieraalla kielellä?"
12. Hyvää sanomaa hanteille
13. Marja on mansien asialla
14. Salam, rakkaat ystävät!
15. Joonan ja Sananlaskujen kirja livviksi
16. Vuorimari Nikolai Vasiljev
17. Uusi Šana löytää lukijansa

2

7

12

15

Info

Raamatunkäännöstyön kohteena olevat suomensukuiset kansat Venäjällä

Euroviisukilpailuissa Bakussa, Azerbaidžanissa, 26.5.2012 toisen sijan voittanut Buranovon Mummojen ryhmä on laulanut udmurttikansan maailman tietoisuuteen. Elämäniloa pursuavat isoäidit eivät lähteneet kisaan hakemaan itselleen mainetta tai kunniaa. He laulavat saadakseen rahaa kotikylänsä kirkon rakentamiseen. Rakennushanke alkoi toukokuussa, ja nyt varatkin ovat koossa.

Oma kieli on Buranovon Mummoille tärkeä ja rakas. Alun pitäen heidän piti laulaa kisoissa pelkästään englanniksi, mutta siitä Mummot kieltäytyivät. "Olemme udmurtteja, emme englantilaisia", ryhmän jäsen Galina Koneva sanoo. "Sen vuoksi laulamme udmurtiksi. Vain sillä kielellä voimme sydämen pohjasta laulaa ilosta, jota tunnemme."

Buranovon Mummot lukevat Uutta testamenttia ja Psalmeja udmurtiksi. Nyt he odottavat ensimmäisen udmurtinkielisen koko Raamatun ilmestymistä.

Raamatunkääntäjä Mihail Atamanov, isä Mihail, kävi Buranovon kylässä tapaamassa ryhmää sen valmistautuessa laulukilpailuun. Häneltä kyseltiin innokkaasti Raamatun valmistumisen ja julkaisun ajankohtaa. "Tarvitsemme Raamattua, kovasti tarvitsemme!" vakuuttivat Mummot koko kylänsä väen puolesta. "Ymmärrämme Raamattua paljon paremmin udmurtiksi kuin venäjäksi, ja haluamme opettaa nuorille Jumalan tietä omalla kielellä."

Isä Mihailin suuri unelma siitä, että Udmurtian kirkoissa olisi mahdollista kuulla Jumalan Sanaa omalla kielellä, on toteutunut. Vuodesta 2005 alkaen jumalanpalveluksia on voitu pitää udmurtiksi. Ortodoksiuskovien lisäksi Raamattua odottavat baptisti- ja helluntaiseurakuntien udmurtit.

Udmurttien pitkä odotus palkitaan

Jumalan Sanan kääntämisessä isä Mihail on voimiaan säästämättä ahertanut yli 20 vuotta. Nyt hänen sydämessään pulppuilee ilo. Kirjan tulevaa käyttöönottoa pohtiessaan hän kirjoittaa: "Udmurtin kansa, iloitse! Pian otat ensimmäistä kertaa käteesi arvokkaimman lahjan, mitä mikään kansa voi omistaa – Kirjojen Kirjan, Raamatun! Se on kirjoitettu Kaikkivaltiaan Herran luota lähtevän Pyhän Hengen kautta, siksi se on Jumalan Hengen innoittama Jumalan Sana, maailman tärkein kirja. Raamatun sydänviesti on opetus Jumalan Pojasta Jeesuksesta Kristuksesta: Vanhassa testamentissa Häntä, Hänen tuloaan odotetaan, mutta Uudessa testamentissa Hänen tulonsa syntisen maailman pelastajaksi toteutuu..."

Udmurtinkielinen Raamattu valmistuu ensi vuonna. Ole mukana, meillä on nyt tilaisuus antaa Buranovon Mummoille ja kaikille muille udmurteille maailman arvokkain lahja!

Anita Laakso

Toiminnanjohtaja

Udmurtinuoria ja raamatunkääntäjä, diakoni Mihail Atamanov, udmurttikonferenssissa Izhevskissä v. 2010. Kuva P. Jevstafjev/RKI

Suomensukuisten Sana 2012
Raamatunkäännösinstituutin
vuosijulkaisu

Y-tunnus: 0829514-9
Pankkiyhteys: FI77 2065 1800 0179 11
Rahankeräyslupa: 2020/2011/4073

Kansi: Udmurttinuorten Šumpoton-
lauluryhmä, kuva: Maina Sašina/RKI
Taitto: Pertti Haavisto
Piirokset: Margarita Jufa, RKI
Painopaikka: Skyprint Oy, Leväsjoki
Toimituskunta: Anita Laakso,
Helena Pitkäaho

Raamatunkäännösinstituutti ry
PL 272,
00531 Helsinki

Puh. 09-7744 350
Fax 09-739 795
info.fin@ibt.net.org, www.rki.fi

Rimma Popova, taustalla näkymä Kudymkarin kaupunkiin

Oma kieli herätti kiinnostuksen Raamattuun

Teksti: Anita Laakso
Kuvat: R. Popova, A. Kuosmanen,
A. Greidan/RKI

Jo koulutyttönä komipermjakki Rimma Popova kiinnostui omasta äidinkielestään ja toivoi voivansa kerran opettaa sitä. Tarmokkaan Rimman tie johti kielen opintoihin Permin yliopistoon ja Syktyvkariin sekä Helsinkiin. Valmistuttuaan hän sai komin kielen opettajan viran Syktyvkarin yliopistosta. Rimma rakastaa opetustyötä, mutta tultuaan uskoon ja avioituttuaan Komikirkon johtajan Daniil Popovin kanssa hän oli vähällä menettää toimensa.

Rukousvastauksia

Ala- ja keskikoulussa Rimma oppi, että ”uskonto on oopiumia kansalle”. Kotona oli kuitenkin mummi, joka rukoili joka päivä ja opetti lapset kunnioittamaan Jumalaa. Vanhemmat eivät puhuneet Jumalasta, mutta Rimma muistaa kaksi tapaus- ta rukouksen voimasta.

”Olin kolmivuotias, kun siskoni ja minä sairastuimme märkäruppeen. Sisareni, minua pari vuotta vanhempi, parantui, mutta minun päähäni tuli haavaumia, jotka eivät umpeutuneet. Vaivaan ei löytynyt lääkettä, ja heikkenin nopeasti. Silloin äiti toi kotiin vanhan naisen, jolla oli mukanaan hyvin suuri kirja. Myöhemmin käsitin, että kirja oli Raamattu. Nainen rukoili, ja parain hyvin pian.

Toinen tapaus sattui vuonna

1976 ollessani 7-vuotias. Oli sovhoosin heinäntekoaika, ja niityille piti mennä suuren Kamajoen ylitse. Tapahtui onnettomuus, vene kaatui ja kahdeksan ihmistä hukkui. Isäni oli sovhoosin johtaja, ja vaikka hänellä ei ollut mitään osuutta turmaan, häntä syytettiin siitä, haastettiin oikeuteen ja uhattiin kovalla tuomiolla. Koska tilanne näytti toivottomalta, äiti meni taas hakemaan Raamattu-naista. Tämä tuli kotiimme ja kirjoitti Raamatusta äi-

Komipermjakiksi julkaistuja Uuden testamentin osia: Luukas (v. 2005), Johannes (v. 2007)

Rimma Popova ja Timofei-poika

dille rukouksen. Hän käski olla huolehtimatta, vedota vain Jumalan Sanaan. Niin äiti teki. Oikeudessa- kin hän koko ajan mielessään toisti noita sanoja. Ja tapahtui ihme: isä selvisi ehdonalaisella ja sai jatkaa työtään sovhoosin johtajana.”

Raamattu avautui komipermjakin kielen kautta

”Jatko-opintovuosinani 1990-luvun alussa asiat maassamme kääntyivät kristinuskolle myönteisiksi”, Rimma kertoo. Sain Raamatun ja aloin käydä kirkossa. Raamattua en kuitenkaan lukenut, sillä venäläisen käännöksen vanhahtavaa kieltä oli vaikea ymmärtää. Päätin Raamatun olevan niin pyhä kirja, ettei maallikko voinut eikä hänen tarvinnutkaan sitä ymmärtää. Oli kirkonmiesten asia selittää Sanaa kansalle!

Ollessani Suomessa jatko-opiskelijana tutustuin Raamatunkäännösinstituuttiin. Minua pyydettiin arvioimaan komipermjakiksi käännettyjen evankeliumien kieltä. Luin silloin ensimmäistä kertaa raamatunkertomuksia omalla äidinkielelläni. Se oli valtava kokemus ja avasi minulle tien Raamattuun. Raamattua voi sittenkin ymmärtää! hämmästelin.

Sain osallistua komipermjakin käännöstötyöhön, ja käännöstarkistaja Andrei Greidanilta opin paljon Raamatusta. Palasin Komiin vuonna 1997 ja aloin käydä Komikirkossa. Huomasin, että Jumalan Sana

alkoi muuttaa minua. Monet ennen tärkeitä asiat jäivät pois elämästäni, en ollut enää sama ihminen kuin ennen. Tein päätöksen seurata kokenaan Kristusta, ja sen merkiksi menin kasteelle vuonna 1998. Meitä oli silloin Komikirkossa kuusi kastettavaa, kaikki nuoria ihmisiä.”

Rimma ja Daniil häääpäivänään joulukuussa 1999

”Lahkolaispapin” vaimoksi

”Tunsin Daniilin neljä vuotta ennen kuin menimme naimisiin”, Rimma kertoo hymyillen. ”Työpaikallani ihmeteltiin kovasti ratkaisuaani. Jotkut olivat sitä mieltä, ettei ”lahkolaispapin” vaimo voi toimia komin opettajana Syktyvkarin yliopistossa. Kun poikamme Ilja syntyi, ymmärsin, ettei minua haluttu takaisin. Etenkin esimieheni halusi siirtää minut sivuun. Mutta tapahtui sellainen

ihme, että dekaani kutsui minut työhön, ja sain varadekaanin viran. Myöhemmin minusta tuli dekaani – olin tuolloin vasta 33-vuotias. Siinä toimesta olin kunnes hakeuduin muihin tehtäviin toisen poikamme, Timofein, syntymän vuoksi.

Pastorin vaimolla on tärkeä paikka. Omalla kohdallani koen, ettei ole minun asiani sekaantua pastorin työn päätöksiin eikä seurakunnan johtamiseen. En ole mikään ”apupastori”. Seurakunnassa en halua olla erityisasemassa sen vuoksi, että olen pastorin vaimo. Siellä olen kuin kuka tahansa seurakuntalainen, ja Daniil on minun pastorini. Jumala on avannut minulle tämän.”

Komit ja komipermjakit

”Komipermjakit ovat köyhiä, heillä on aina ollut vaikeaa. He ovat taloudellisesti ja sosiaalisesti ahtaalla, on valtavan paljon juoppoutta.

Komit ja komipermjakit ovat saman kansan kaksi eri haaraa, mutta heimojemme välillä on eroja muussakin kuin kielessä. Komit ovat ”pohjan juutalaisia”, he ovat osanneet järjestää asiansa meitä paremmin. Komipermjakkien alue on etelämpänä kuin komien, sen vuoksi komipermjakit ovat viljelleet maata. Komit ovat metsästäneet ja kalastaneet, hoitaneet poroja pohjoisessa. Ehkä se on tehnyt heistä sitkeämpiä”, Rimma pohdiskelee.

Mitä toivon kansalleni komipermjakeille – ja komeille? Toivon, että Jumalan Sana tekee heimojemme keskellä työtään, niin että sielut pelastuvat ja pääsevät synnin kahleista. Toivon, että kansamme nousisi, eläisi ja olisi kunniaksi Jumalalle ja ihmisille!”

Julkaistu

Uuden testamentin osia

Ajankohtaista

UT:n käännöksen tarkistus

Komipermjakin kannatusviite: 3049

Toimittaja Tamara Bargova

Raamatunkääntäjän mietteitä

Teksti: Tamara Bargova
Kuvat: R. Pyykkö, T. Petrova/RKI

Tie Jumalan luo on itse kullakin omanlaisensa. Minä synnyin kommunistiperheeseen – ja liityin itsekin kommunistipuolueeseen sen jälkeen kun aloitin työni *Ersän Pravda* -lehden toimituksessa. Päätoimittaja kehotti minua siihen, sillä hän piti puolueeseen kuulumista välttämättömänä urani kannalta.

Kirkossa en nuoruusvuosinani käynyt kertaakaan, ja missäpä olisin käynyt, sillä kotikyläni Andrejevan kirkko oli hävitetty 1930-luvulla eikä seudullamme ollut toista. Kylämme hartaimmat uskovat kävivät kirkossa Itsalkassa 45 kilometrin päässä. Meidän perheessämme ei sellaista uskoa ollut. Minut ja kolme veljeäni oli kuitenkin kastettu lapsena – ei kirkossa, vaan omaisten kertoman mukaan kotona. Kodissani oli ikoni, mutta se oli verhon takana. Pääsiäiseksi ja jouluksi ikoni huolellisesti pyyhittiin puhtaalla liinalla. Joulujätkä ja pääsiäissiivoukset tehtiinkin tarkoin koko talossa. Mitään ei saanut jättää puhdistamatta. Äiti ja mummo opettivat, että jos jonkin paikan jätti puhdistamatta, se tiesi epäonnea koko vuodeksi. Pääsiäiseen liittyivät pääsiäismunien lahjoitukset

ja ”Kristus on ylösnoussut!” -huudahdukset ”Totisesti ylösnoussut!” -vastauksineen. Kirkollisten juhlien aikaan kävimme mummon kanssa hautausmaalla, missä vanhat naiset hartaina kuiskailivat rukouksiaan. Kaikesta tästä huolimatta minulla oli tuskin mitään tietoa Jumalasta.

Olin jo keski-ikäinen, kun sain ensimmäistä kertaa käsiini Raamatun ja avasin sen. Tämä tapahtui vuonna 1992.

Vuoden kuluttua minua pyydettiin stilistiksi ersänkielisen Uuden testamentin työryhmään. Voin vain kuvitella, miten naiivi ja tietämätön olin niiden silmissä, jotka lapsuudesta asti tunsivat Raamatun ja jotka olivat eläneet Jumalan Sanan parissa koko ikänsä. Mutta koskaan en saanut keneltäkään heistä ainoatakaan epäystävällistä huomautusta tietämättömyyteni vuoksi. Minulle tämä oli ensimmäinen askel Jumalan ja Hänen Sanansa tuntemiseen. En salannut sitä, että olin vielä kaukana ja että pyrin lähemmäksi Jumalaa. Ovea edessäni ei suljettu, vaan se avattiin minulle. Se oli ovi Jumalan luo.

Tästä on kulunut enemmän kuin 20 vuotta. Ersäksi on julkaistu Uusi testamentti. Käännös on vain pieneltä osin minun työtäni. Tiedostan sen vastuun, jota jokainen raamatunkäännöstyöhön osallistuva kantaa. Kun työ jatkuu, pyrimme entistä selkeämpään ja täsmällisempään käännökseen. Näemme myös raamatullisten sanakirjojen ja sanastojen tarpeen. Ne ovat välttämättömiä paitsi uskovien, myös opiskelijoiden, opettajien ja opetustoimen käyttöön.

Ersämordvankielinen Psalmien kirja (v. 2011)

Vaikka löysin myöhään Jumalan luo, Hän tuli sisään sydämeni ovesta. Kuitenkin epäilykset ja elämäntilanne saavat minut joskus epävarmaksi, niin että olen kuin eksyksissä. Mutta kun sydämessäni käynnyn Hänen puoleensa, jotain muuttuu sisälläni: tulee varmuus siitä, miten toimia, miten elää eteenpäin. Vielä ikäihmisenä minulla on paljon oppimista: harkitsemattomia tekoja, sanoja, jotka olisi pitänyt jättää sanomatta. Mutta Hänen läsnäolonsa antaa toivon anteeksiannosta. Varmuus siitä, että Korkein on kanssani, kun

pysyn Hänessä, on se, mikä sai minut tekemään työtä ersän Psalmien parissa. Käännöksen teki joitakin vuosia sitten ersän kielen taitaja ja syvästi uskovainen Nina Aduškina, joka ensimmäisenä on kääntänyt Raamatua nykyersäksi. Hän on antanut minulle esimerkin raamatunkääntäjänä. Ikävä kyllä hän ei ehtinyt saattaa työtä päätökseen, ja olemme käännöstarkistaja Riitta Pyykön kanssa työskennelleet tekstin parissa vielä lähes kolmen vuoden ajan. Riitta on yksityiskohtai-

sesti selittänyt alkukielen merkityksen, yhdessä olemme tarkentaneet käännöstä ja hioneet myös kielellistä ilmaisua.

Iloitsen siitä, että meillä nyt on Psalmien kirja ersäksi. Ortodoksisessa maassamme Psalmit ovat Raamatun kirjoista se, jota kaikkein eniten luetaan. Psalmit ersäksi ovat valtava lahja Mordvan kansalle. Se on kirja kielellemme ja kansamme elämäksi.

Käännöstarkistaja Riitta Pyykkö ja raamatunkääntäjä Tamara Bargova psalmitekstien äärellä Saranskissa

Julkaistu

Uusi testamentti v. 2006,
Psalmit v. 2011

Ajankohtaista

1-2 Mooseksen kirjan,
Sananlaskujen ja Jesajan kirjan
käännöksen tarkistaminen

Ersän kannatusviite: 3094

Udmurtinuorten Šumpoton-lauluryhmä

Udmurtit kertovat laulaen ja soittaen Jumalan suurista teoista

Euroviisukilpailuissa Bakussa, Azerbaidžanissa, 26.5.2012 toisen sijan voittanut lauluryhmä Buranovon Mummot on nostonut udmurtit lauluineen Euroopan uutisotsikoihin. Udmurtiasa Mummojen menestystä ei suuremmin ihmetellä. Udmurtit ovat aina pujottaneet lauluihin ilonsa ja surunsa. Laulaminen on heille elämäntapa. Jokaisessa udmurttikylässä on eri-ikäisten lauluryhmiä, jotka ovat mukana pienissä ja suurissa juhlissa. Ikäihmisiä arvostetaan erityisesti, sillä lauluista välittyvä elämäkokemus tuo heidät lähelle kuulihoita.

Jos mummojen perinnyryhmät laulavat keventääkseen kanssaihmisen arkista aherrusta, udmurttikristityt laulavat Jumalan suurista teoista. Laulu ja hengellinen musiikki ovat tärkeitä vietäessä ilosanomaa udmurteille.

Raamatunkäännökset synnyttävät omakielisiä hengellisiä lauluja

Neuvostoaikana udmurttikristityt käänsivät omalle kielelleen hengellisiä lauluja venäjältä. Tuottelaita olivat etenkin baptistit, joiden parissa oli jo 1970 – 1980-luvuilla kansallisten uskovien ryhmiä. Laulujen käännöksiä monistettiin käsin kir-

joittaen, ja kotitarkastusten varalta tekstit opeteltiin ulkoa.

Sen jälkeen kun raamatunkäännöksiä 1990-luvulla ilmestyi, alkoi syntyä udmurtinkielisiä hengellisiä lauluja. Raamatunkääntäjä Mihail Atamanov sai vuonna 1997 julkaistun Uuden testamentin käyttöön jälkeen sanat ihanaan udmurtinkieliseen hymniin *Jumala, kirkasta nimesi*. Sitä on siitä lähtien laulettu juhlissa ja kuultu radiolähetyksissä niin paljon, että sen tuntevat ja osaavat ulkoa lähes kaikki udmurtit.

Uuden testamentin saaminen on innoittanut myös Iževskin Filadelfia-seurakunnan udmurtiuskovia sanoittamaan ja säveltämään lukuisan määrän lauluja. Monet niistä on tehty suoraan tai mukaellen Raamatun sanoihin. Filadelfia-seurakunnan udmurtit ovat julkaisseet laulukokoelmia, joiden teksteistä suuri osa on udmurtiksi luotuja uusia lauluja. Elokuussa 2011 udmurtinuorten Šumpoton-lauluryhmä julkaisi ensimmäisen CD-levynsä.

”Laulaen ja soittaen me ylistämme sinun suuria tekojasi” (Ps. 21:14)

Iževskin Filadelfia-seurakunnan ryhmät vierailevat ahkerasti udmurti-

Teksti: Anita Laakso
Kuvat: Maina Sašina ja P. Jevstafjev/RKI

kylissä pitämässä evankelioivia konsertteja. Aikuisten *Inkrez*-kuoron sekä nuorten Šumpoton-ryhmän konsertit ovat erittäin suosittuja. Ryhmät tekevät matkoja muun muassa Kirovin alueen, Tatarstanin ja Baškortostanin udmurtitaajamiin, ja kaikkialla tieto udmurtinkielisestä konsertista tuo salin täyteen kuulihoita. ”Tärkeintä ei ole laulaminen ja musisoiminen, vaan Sanan julistaminen!” huudahtaa Šumpoton-

ryhmän Tanja Sašina. ”Monissa kylissä ihmiset eivät ole koskaan kuulleet evankeliumia, ja sen vuoksi heille täytyy kertoa Jumalan pelastussuunnitelmasta.”

”Uusi testamentti ja Psalmit ovat antaneet innoituksen lauluihimme. Haluamme ylistää lauluin Jumalan suuria tekoja,” toteaa Maina Sašina, monien hengellisten laulujen sanoittaja ja säveltäjä. ”Raamatun Sana on kaiken julistuksemme perusta. Sen vuoksi jo etukäteen Jumalaa ylistäen odotamme sitä, että koko Raamattu, Jumalan suuri lahja udmurtikansalle, pian valmistuisi!”

Julkaistu

Uusi testamentti ja osia VT:sta

Ajankohtaista

Koko Raamatun valmistuminen ja julkaisu

Udmurtin kannatusviite: 3117

Jumalan Sana luo uutta elämää Kominmaalla

Komista on tänä vuonna saatu iloisia uutisia: Podjelskin kylässä, jossa kymmenen vuotta sitten aloitettiin Uuden testamentin käännöksen lukijapalautteen kokoaminen, on alkanut herätys.

Teksti: Anne Kuosmanen/RKI
Kuvat: P. Ylenius, N. Vattuleva, I. Popova/RKI

Komipoika Podjelskin kylästä

Ensin kylän lapsia tuli Komikirkon järjestämille lastenleireille. Sitten pikkuhiljaa myös heidän vanhempansa kiinnostuivat ottamaan vastaan luettavaa. Nyt tuossa kylässä kokoontuu jo oma rukouspiirinsä. Herätys alkoi lapsista ja jatkuu alkoholistivanhempien elämässä. Ja kun yhden pariskunnan elämä muuttui Jumalan Sanan voimasta, alkoi kylä kuhista kiinnostusta Sanaa kohtaan. Uudet komiuskovat pitävät Jumalan Sanaa kalleimpaina aarteinaan. He kokoontuvat yhdessä lukemaan ja opiskelemaan sitä.

Podjelskissa uskoon tullut entinen rappioalkoholisti Vasja kertoo riemuiten:

”Taivaallinen Isä on antanut minun todellakin syntyä uudesti ylhäältä! Nyt haluan oppia tuntemaan Herraani lukemalla Raamattua ja rukoilemalla. Suuri kiitos Isälle, Pojalle ja Pyhälle Hengelle!”

Jumalan Sana luo uutta elämää Kominmaalla. Olet mukana tässä uuden elämän ihmeessä, kun muistat komin raamatunkäännöstyötä rukouksin.

Julkaistu

Uusi testamentti v. 2008

Ajankohtaista

Psalmien julkaiseminen ja käyttöönotto
1. Mooseksen kirjan, Jesajan sekä Samuelin kirjojen käännöstyö
Komin kannatusviite: 3052

Kominuoria kesäleirillä

Psalmi kääntyvät vepsäksi

Teksti: Inka Pekkanen ja
Olga Zaitseva
Kuvat: N. Zaitseva, P. Haavisto/RKI

Psalmien kirja on Raamatun rakastetuimpia tekstejä. Vuosisadasta toiseen Psalmi ovat rohkaisseet juutalaista kansaa, ja jo yli 2000 vuoden ajan ne ovat tuoneet lohtua ja siunausta kristittyjen kokoontumisiin. Venäjällä Psalmi ovat Raamatun kirjoista se, mitä kaikkein eniten luetaan. Psalmeja myös lauletaan ja niitä opetellaan ulkoa. Nyt tämä tärkeä kirja on tulossa vepsäksi.

Psalmien valmistuminen on Nina Zaitsevalle sydämen asia

Vepsäläiset saivat Uuden testamentin vuonna 2006, ja kääntäjä Nina Zaitseva halusi mahdollisimman pian jatkaa työtä Psalmien parissa. Monista käytännön syistä hän joutui kuitenkin siirtämään asiaa maaliskuuhun 2010, jolloin hän psalmiseminaarin jälkeen pääsi aloittamaan työn. Psalmihankkeen tielle nousi kuitenkin esteitä:

Vepsäläisiä Tervalan kylän kesäjuhlassa Keski-Vepsän alueella Oikealla Himjoen kirkon torni

sen lisäksi että Ninna kuormittivat Tiedeakatemiaa esimiestehtävät monine velvoitteineen, hänen oli tuolloin oltava vepsän osalta mukana EU:n vähälukuisia kansoja koskevassa tutkimusprojektissa. Psalmien kääntämiseen ei kerta kaikkiaan tuntunut jäävän aikaa. Mutta koska Nina piti niiden valmistumista tärkeimpänä tehtävänä, hän kaikesta huolimatta eteni työssään. Inka Pekkanen tarkisti tekstejä sitä mukaa kun Ninalta niitä sai, ja kuin ihmeen kautta löytyi aikaa myös työjaksoille, jolloin tekstejä yhdesä korjattiin. Tammikuussa 2012 Inka oli huolia: viimeiset kolmekymmentä Psalmia oli jäljellä, mut-

ta ei ollut tietoa siitä, milloin niitä voitaisiin työstää kääntäjän kanssa. Helmikuussa tuli kaivattu muutos: Nina Zaitseva pääsi tulemaan Helsinkiin, ja yhdeksän päivän tiiviin työn tuloksena jäljellä olleet Psalmi mitkin saatiin tarkastetuksi.

Innostuneita käännöspalautteen antajia

Käännösryhmän uusi jäsen Olga Zaitseva on ottanut vastuun käännöspalautteen kokoamisesta. ”Tekstejä on luettu vepsäläisten kanssa sitä mukaa kun niitä on saatu tarkistetuksi”, Olga kertoo. ”Lukijapalautteen kokoaminen on tärkeä

vaihe työssä. Sen kautta saadaan selville, onko teksti luontevaa kieltä tai onko siinä sanoja, joita ihmiset eivät ymmärrä. Esimerkiksi Psalmiessa käytetty sana *korgedeloarv* (kunnia) tuottaa lukijoille vaikeuksia. Useimmat eivät ymmärrä, mitä se merkitsee. Yleisesti ottaen Psalmien vepsännös toimii hyvin. Se näkyy siitä, että tekstiä on helppo lukea ja että sanoma välittyy oikein. Se näkyy siitäkin, että lukijat todella innostuivat Psalmeista niitä lukiesaan. Teksti selvästi puhutteli heitä”, Olga iloitsee.

”Mukana on ollut myös nuoria lukijoita, ja kaikki ottivat Psalmien palauteluennan todella vakavasti. Esimerkiksi nuoret vepsäläiset tytöt, Aljona Jegorova ja Galina

Davidan psalmi

Ižand om minun paimen,
minai ei ole mairiš nimiš.
Hän andab minei lebud
vihandoil normil,
hän tob mindai tüniden vezidennoks.
Hän vahvištoitab minun hengeid,
veb mindai oiktale tele
ičeze nimen täht.
Hot’ minä astuižin pimedas orgos,
en varaidaiži nimidä pahad,
sikš ku sinä oled minunke.
Sinun batog i paimenvic
tūništoitaba mindai.
Sinä katoid minei sōmstolan
minun vihanikoiden sil’miden edes.
Sinä voidid minun pän eleivoil,
minun mal’l’ om ülitäuz’.
Sinun hüvüz’ da armod oma minunke
minun elon kaikil päivil,
i minä elän Ižandan kodiš
kaik minun päiväd.

Psalmi 23 vepsäksi

Julkaistu

Uusi testamentti v. 2006

Ajankohtaista

*Psalmien kirjan lopputarkistukset
ja julkaisu*

Vepsän kannatusviite: 3133

”Miksi mordvalaisen pitää lukea Raamattua vieraalla kielellä?”

Teksti: Mikiž Mišin
Suomennos: Linnea Leirivaara
Kuvat: R. Pyykkö, T. Petrova/RKI

Kun mokšamordvalaiselle insinööri Mikiž Mišinille lahjoitettiin Raamattu, hän alkoi ahnaasti lukea sitä, ja Jumalan Sana muutti miehen. Ajan mittaan hän alkoi ihmetellä, miksi mordvalaisten pitää lukea Jumalan Sanaa ja rukoillakin vieraalla kielellä. Nämä pohdiskelut johtivat Saranskin evankelisuterilaisen mokšalais-ersäläisen seurakunnan syntymiseen ja siihen, että entisen kommunisti Mišinin tie johti pappisseminaariin, papiksi ja seurakuntansa kirkkoherraksi sekä raamatunkäännösröyhmän jäseneksi.

Mikiž Mišin tutustuu uskoviin

”1980-luvulla asuin Kazakstanissa, yhdessä silloisen Neuvostoliiton tasavalloista. Minulla on insinöörin koulutus, ja työskentelin eräällä tehtaalla osaston johtajana. Huomasin pian, että eräät miehet osastollani tekivät työnsä paljon paremmin kuin muut. Sain tietää, että he olivat uskovaisia, kaikki samasta baptistiseurakunnasta.

Itse olin henkeen ja vereen kommunisti ja hyvässä asemassa puolueorganisaatiossa. Keskustelin silti näiden baptistien kanssa uskonasioista. Mutta kokouskutsuihinsa he saivat aina saman vastauksen: ”Minähän olen kommunisti – en voi samaan aikaan sekä käydä baptistikirkossa että kuulua puolueeseen, joka kieltää uskon Jumalaan!”

Kerran ehdotin heille: ”Kuulkaas, järjestetään julkinen väittely perestroikasta ja uskonnosta!” Vuonna 1987 uskonasioista saattoi jo puhua julkisesti. Uskovat olivat heti valmiita tarttumaan haasteeseen, ja virallinen lupa tilaisuuden järjestämiseen heltisi sekin heti. Me kommunistit olimme innoissamme: ”Nyt saavat uskovat kyytiä, me

murskaamme heidän väitteensä!”

Kun väittelytilaisuus sitten alkoi, sali oli täynnä. Me pääväittelijät istuimme korokkeella salin edessä, muu väki penkeillä alempana. Ilmapiiri oli aluksi kiihkeä, kun jotkut meidän kommunistien joukosta syytivät uskoviille herjauksia ja asiattomuuksia. Olin tilaisuuden puheenjohtajana ja totesin: ”Itsehän me olemme baptistit tänne kutsuneet, käyttäytytään nyt kunnolla. Ei nyt alennuta räskyttämään kuin torimuijat, meidän olemme kommunisteja!” Ihmiset rauhoittuivat pikkuhiljaa ja pääsimme keskustelemaan asiallisesti.

Pyhä Henki vaikutti Jumalan Sanan kautta

Baptisteille sateli kaikenlaisia kysymyksiä. He vastasivat rauhallisesti ja perustelivat aina vastauksensa Raamatulla. Alun perin oli tarkoitus kokoontua tunniksi, mutta yli kolmessa tunnissaakaan kommunistit eivät olleet kyselleet tarpeekseen uskonasioista!

Viimein baptistit sanoivat, että heidän on pakko lähteä. He esittivät vielä hengellisen laulun ja lukivat ääneen Raamattua, ja silloin mi-

Pastori Mikiž antamassa TV-haastattelua mokšalais-ersäläisessä seurakunnassa

nua alkoi itkettää. Minua nolotti istua kaikkien edessä vedet silmissä, mutta kun katsoin ympärilleni, näin monen kovan kommunistin pyyhkivän salaa kyyneleitään. Jälkeenpäin olen ymmärtänyt, että Pyhä Henki sai sen aikaan Jumalan Sanan kautta. Tilaisuuden lopuksi baptistit lahjoittivat minulle Raamatun, koska olin tilaisuuden vetäjä. Kirja oli iso kuin mikä! Kaikki muutkin olisivat halunneet sellaisen, mutta baptisteilla oli sillä kertaa vain yksi kirja mukanaan.

Samana iltana kotona käänsin esiin saamani Raamatun ensimmäisen sivun ja aloin lukea. Luin Raamattua koko yön, aamuun asti! Se oli niin mielenkiintoista! Toisaalta minua hämmensi ja kuohutti moni asia. Miten maailman muka voi luoda kuudessa päivässä, ja vielä tyhjää? Myöhemmin, kun Jumala antoi minulle uskon lahjan, ymmärsin tietysti, ettei kaikkivaltias Jumala tarvinnut mitään rakennustarvikkeita, pelkkä sana riitti...

Kun sitten ajan mittaan luin Raamattua enemmän, toisenlaiset

kysymykset alkoivat vaivata minua. Kaikkein tärkeimmäksi nousi ihmetys siitä, että mordvalaisten pitää lukea Jumalan Sanaa ja rukoillakin vieraalla kielellä. Siitä pitäen ajatus omakielisestä Raamatusta ja jumalanpalveluksesta on ollut minulle tärkeä. Kun sain uskon lahjan, minulle tuli palava halu saarnata mordvalaisille, kertoa Raamatusta ja opettaa lukemaan sitä. Se ohjasi aikanaan minut nykyiseen palvelutehtävääni.”

Julkaistu

Uuden testamentin osia

Ajankohtaista

Uuden testamentin kirjetekstien tarkistaminen

Mokšan kannatusviite: 3104

Hyvää sanomaa hanteille

Hantiperhe Juilskin alueelta

Siperiassa Objoen varrella asuvan Boris Ruskalamovin kotikylään tuli 1990-luvulla lähetystyöntekijöitä. Borista asia raivostutti. Kun evankelistat tulivat hänen kotiinsa tarjoamaan hengellistä kirjallisuutta, Boris ajoi heidät ulos temmaten joskus pysynkin sanojaan säestämään. "Emme tarvitse venäläisten jumalia!" Boris kiivaili.

Kerran lähetystyöntekijät järjestivät hengellisen kokouksen. Uteliaisuuttaan Boriskin meni mukaan. Vaikka hän oli vahvasti juovuksissa, Jumalan voima kosketi häntä. Hän sai rauhan sydämeensä.

Uskoon tultuaan Boris halusi kertoa kaikille ihmisille Jeesuksesta. Oman kansan tila suretti häntä.

"Koetin puhua hanteille Jumalasta, mutta se oli vaikeaa, koska en tiennyt, miten ilmaista hantiksi hengellisiä asioita. Hantiksi ei ole Raamattua, ja sen vuoksi kielisämme ei ollut sellaisia sanoja kuin *katumus*, *anteeksianto* tai *sovitus*", Boris kertoo.

"Minut täytti valtava ilo, kun 2000-luvun alussa sain käsiini hantiksi käännetyn Markuksen evankeliumin"

Kun luin evankeliumia omalla kielelläni, käsitin, että Jumala ymmärtää hantia ja että saan puhua Hänelle omaa kieltäni. Ymmärsin, että oma kieli on avain kansani evankeliointiin ja toivoin, että mahdollisimman pian saisimme muita raamatunosa.

Boris Ruskalamov hakeutui raamatukouluun ja toimii nyt evankelistana kotiseudullaan. Hän on mukana myös hantin raamatunkäännösryhmässä. "Tarvitsemme Raamatun Sanaa hantiksi", Boris painottaa.

Boris Ruskalamov

Evankelista Valentina

Poronhoitajaperheessä varttunut Valentina Tylikova löysi Jeesuksen luo uskoon tulneiden sukulaistensa avulla. Viisikymppisenä hän opiskeli raamatukoulussa ja on nyt innokas evankelista oman kansansa parissa. Valentinakin kuuluu hantin raamatunkäännösryhmään: hänen tehtävänsä on koota palautetta teksteistä.

"Kun käännös on sisällön puolesta korjattu, sitä tulee luottaa ihmisillä ja kirjata heidän huomionsa. Näin teemme: matkustan johonkin hantikylään, etsin tutun talon ja kutsun paikallisia lukemaan tekstejä", Valentina sanoo. "Jumalan kirja kiinnostaa, ja koska Raamattua ei ollen-

Valentina Tylikova

kaan tunneta, kysymyksiä on aina paljon. Viivyn yleensä pitkään kylissä lukien tekstejä ja keskustellen ihmisten kanssa. Ei tarvitse tuputtaa uskoa, ihmiset itse kyselevät."

"Raamattu on vahva ase: Jumala puhuttelee ihmisiä Sanansa kautta kutsuen heitä pimeydestä valoon", Valentina todistaa.

Teksti: Anita Laakso
Kuvat: T. Kärkkäinen, RKI

Julkaistu

Markuksen evankeliumi v. 2000,
Luukas v. 2011

Ajankohtaista

Lisäpainos Luukkaan evankeliumista sekä tekstin äänittäminen
Apostolien tekojen ja 1. Mooseksen kirjan kääntäminen ja tarkistus

Hantin kannatusviite: 3010

Suomensukuisten Sana • 2012

Marja on mansien asialla

Marja Taivassalon sydämellä on yksi kaikkein pienimmistä suomalais-ugrilaisista kansoista

Mansin työryhmän käännöstarkistaja Marja Taivassalo valmistautuu lähtemään kesäkuun alussa Siperian mansikyliin. Matkan aiheena on lukijapalautteen kokoaminen evankeliumiteksteistä sekä Raamatun kertomuksia -kirjan tekstien äänittäminen.

Millä mielellä lähdet matkalle?

– Iloisena olen lähdössä! Paras hetki on se, kun istun junassa nenä kohti Objokea. Matka on kuitenkin Jumalan varassa. Herran apua tarvitaan kaikkeen.

Montako kertaa olet jo ollut Siperiassa?

– Tämä on seitsemäs matkani Obin alueelle, kolmas mansikyliin.

Miksi obinugrilaiset kansat ovat lähellä sydäntäsi?

– Hantit ja mansit ovat kaikkein pienimpiä suomalais-ugrilaisia kansoja, ja sen vuoksi he tarvitsevat kaikkein eniten, kaikkein kiireimmin apua. Raamatun mukaan tulee auttaa heikoimmassa asemassa olevia. Minuun vetoaa myös se, että obinugrilaiset elävät luonnonvaraisesti. Viihdyn heidän parissaan.

Jokilaivat ovat tärkeä kulkuväline manseille

Mihin mansit uskovat?

Onko heidän parissaan kristittyjä?

– Mansit ovat animisteja. He uskovat, että vedessä ja luonnossa on henkiä, joita on uhrein lepytettävä suosiollisiksi. Myös vainajille uhrataan koston pelossa. Monilla kristinusko ja pakanuus ovat sekoittuneet: voidaan rukoilla ja käydä kirkossakin, mutta samalla harjoitetaan perinteisiä uhrimenoja.

Uskovaisia manseja olen tavannut ainakin Igrimissä ja Sosvan kylässä.

Marja Taivassalo mansien kansallisessa asussa

Mitä omakieliset raamatunkäännökset merkitsevät manseille?

– Niillä on paljonkin merkitystä. Ensinnä ne antavat kielellistä ja kansallista omanarvontuntoa: mansi on arvokas kieli, koska Jumala puhuu sitä. Toiseksi raamatunkäännökset on suunnattu kaikelle kansalle – manskiksi julkaistaan tieteellisiä tekstejä ja oppikirjoja, mutta heillä on vähän tekstejä, joita kaikki voivat lukea tai kuunnella. Tärkein asia on kuitenkin se, että raamatunkäännökset välittävät manseille sanoman sovituksista ja elävästä Jumalasta. Sitä tietoa manseilla ei juuri ole.

Mitkä asiat käännöstyössä ovat kaikkein haasteellisimpia?

– Ensinnäkin murre-erot. Käännöstiimimme jäsenet ovat kotoisin eri jokivarsilta, ja kun luomme käsitteitä, joita kielessä ei ennestään ole käytössä – esimerkiksi *armo*, *kunnia*, *kirkkaus* – on vaikea löytää sanoja, jotka ymmärrettäisiin oikein kaikilla murre-alueilla.

Mitä toivot manseille?

– Toivon että evankeliumi, rakkauden ja rauhan sanoma, voitaisiin elää todeksi mansikylien kodeissa. Se toisi sovun perheisiin vanhempien ja lasten välille, eheyttäisi sen, minkä alkoholi ja elämä ilman Jumalaa on rikkonut.

Teksti: Anita Laakso ja
Marja Taivassalo
Kuvat: Marja Taivassalo/RKI

Julkaistu

Markuksen evankeliumi v. 2000,
Otteita Luukkaasta v. 2007, 2009

Ajankohtaista

Johanneksen evankeliumin julkaisu ja
Raamatun kertomuksia -kirjan tekstien äänitys
Mansin kannatusviite: 3065

Suomensukuisten Sana • 2012

Salam, rakkaat ystävät!

Teksti: Larisa Orzajeva
Kuva: RKI

Resä on saapunut Marinmaalle. Ihmiset uurastavat puutarhapalstoillaan, kitkevät, kuokkivat ja harventavat, yrttejä kerätään ja kuivataan teetarpeiksi. Viikonloppuisin kaupunkilaisetkin menevät maalle puutarhamökeilleen tai vanhempiensa juurikasmaille. Ja tietenkin kalaan. On tärkeää koota Luojan tarhoista kaikki, mitä sieltä leivän jatkeeksi saadaan.

Jumala on auttanut kaikessa, ennen muuta raamatunkäännöstyössä. Minulla on ollut työn alla yli 25 vuoden takaa peräisin oleva Psalmien kirjan käännös. Sitä tehtäessä Neuvostoliitto oli vielä voimissaan, eikä ollut mahdollista koota työryhmää siinä muodossa kuin nykyään. Korjasin psalmitekstiä kielellisesti, mutta myös sisältöä olen tarkistanut vertaamalla sitä venäjänkielisiin käännöksiin. Tämä työ on ollut minulle ilon aihe, Psalmien sanoma puhuttelee minua syvästi. Käännöstarkistaja Tiina Ollikaisen kanssa osa psalmeista on jo käsitelty edelleen. Uuden testamentin kääntäjä, kirjailija Leonid Jandakov, on lukenut korjattuja psalmitekstejä ja antanut niistä ilahduttavan myönteistä palautetta.

Myös 2. Mooseksen kirjan alkupuoli on korjattu yhdessä Tiinan kanssa, ja parhaillaan työn alla ovat 3. ja 4. Mooseksen kirjojen raakakäännökset. Korjaan tekstien perustermejä, niin että muun muassa sanat pyhä, pappi ja siunata ovat samoja, joita käytämme Uudessa testamentissa. Teen teksteihin muitakin, lähinnä kielellisiä korjauksia. 1. Mooseksen kirjan käännöksestä olen koonnut lisää lukijapalautetta. Kun palautteen mukaiset korjaukset on tehty, teksti tulee vielä käsitellä käännöskonsultin kanssa.

Meillä odotetaan kovasti 1. Mooseksen kirjan julkaisua. Evankelista Viktor Mihailov Nuršarin kylästä kirjoitti äskettäin:

"Marit tarvitsevat 1. Mooseksen kirjan! Miksi? Koska mareilla ei ole mitään tietoa "alusta". Meillä on Uusi testamentti, mutta ilman tietoa luomisesta ja syntiinlankeemuksesta ihmiset eivät käsitä, mitä varten Jeesukseen pitää uskoa. Venäläistä Raamattua tavallinen ihmisen ei ymmärrä. Sen vuoksi 1. Mooseksen kirja tulisi julkaista mariksi ja saada ihmisten käsiin mahdollisimman pian."

Rakkaat suomalaiset ystävät: muistakaa meitä rukouksin – mekin muistamme teitä!

Larisa Orzajeva

raamatunkääntäjä Marinmaalta

Julkaistu

Uusi testamentti v. 2007

Ajankohtaista

1. Mooseksen kirjan julkaisu

Marin kannatusviite: 3078

Larisa Orzajeva on nuori marikristitty, joka tuli mukaan marin käännöstiimiin vuonna 2009. Tätä ennen hän auttoi kokoamalla lukijapalautetta valmisteilla olevasta Uuden testamentin käännöksestä. Larisan äidinkieli on niittymari, jota hän on opiskellut pääaineenaan Joškar-Olan yliopistossa. Hän on ollut mukana RKI:n raamatunkääntäjäkoulutuksessa vuodesta 2009 saakka. Larisa asuu miehensä Ivanin kanssa Joškar-Olassa. Heillä on kaksi lasta, Maria ja Svjatoslav.

Teksti: Anita Laakso ja Inka Pekkanen
Kuva: M. Kaatrasalo/RKI
Piirros: ©David C. Cook Publishing Co

Otteita livvinkielisistä Sananlaskuista*

10:17 Ken ottau vastah n'evvot, se on elaijan dorogal, ken hylgiäy čakkuandat, se kävelöy yöksykses.

10:27 Ižändän varavo ližiäy elinai-gua, jumalattoman päivät puole-tah.

11:24 Eräs jagau tävvel käil, a hä-nele vai liženöy, a toine on skuuppu andamah, no yksikai köyhtyy.

13:12 Pitky vuotandu ahtištai syväindy, a konzu vuotettu täyttyy, elai-gu elbyy.

14:13 Nagron keskelgi toiči kivistäy syväindy, dai ilon lopus voibi olla tusku.

14:29 Tirpačul ristikanzal on äijy mielyd, a ruttotabaine ozuttau omua mielettömytty.

14:30 Luaskau syväin on elos run-gale, a kadehus on luuloin hapatus.

15:13 Vessel syväin rozangi vesel-däy, a syväintusku murdau mielen.

15:15 Ozattomal kai päivät ollah igävät, a kel on syväin vessel, sil on ainos pruanzieku.

16:24 Hyvä pagin on kui mezi, magei hengele da parandai rungale.

16:32 Tirpaču on parembi roh-kiedu, a ken pidäy iččie käzis, se on parembi linnan valduajua.

20:5 Ristikanzan sydämen duumat ollah gu syvä vezi, no viizas ammul-dau niidy siepäi.

22:6 Ohjua lapsi matkan allus oigiele dorogale, sit häi vahnannugi ei vältty sil.

25:15 Hyväh paginah suurigi mies lämbyy, lembei kieli murendau luungi.

* Sananlaskujen kirjan tekstin-tarkistus jatkuu

Zinaida Dubinina ja Inka Pekkanen jakamassa livviksi valmistuneita raamatunusia Karjalassa

Joonan ja Sananlaskujen kirja livviksi

Jonan kirju, Joonan kirja livviksi eli aunuksenkarjalaksi, käännettiin ja teksti tarkistettiin jo pari vuotta sitten. Sopivan kuvituksen löytäminen oli kuitenkin yllättävän työlästä. Karjalaisten mielestä kuvien piti olla sellaisia, että ne antaisivat selvän viestin siitä, että kyseessä on Raamatun kirja. Ne eivät saa tehdä kirjasta sarjakuva- tai satukirjojen näköistä. Ja koska kirja halutaan Karjalan koulujen käyttöön, oli tärkeää, että kuvitus kertoisi muinaisesta kulttuurista.

Viimein sopivilta tuntuvat kuvat löydettiin, ja kirjanen on menossa painoon. Joonan kirjan toivotaan valmistuvan syyskuksi, jolloin se ehtisi karjalaiskouluihin syyskauden alkajaisiksi. Kirjasen painos on 1 000 kpl.

Sananlaskujen kirja, *Solomonan sananpolvet*, on myös työn alla. Kirjan käännös- ja tarkistustyö on edistynyt ripeää vauhtia. Käännöstarkistaja Inka Pekkanen kirjoittaa toukuun uutiskirjeessään näin:

"Zinaida Dubinina, Sananlaskujen kääntäjä, tuli Tampereelle iltayöstä 3.4. Aloitimme työt seuraavana aamuna. Meillä oli Suomessa pääsiäisviikko, Karjalassa se oli myöhemmin. Sananlaskujen kirjassa on viisautta, joka vetoaa ihmi-

siin kaikissa maissa ja kulttuureissa, vastaansanomaton viisautta. Karjalaiset rakastavat sananlaskuja. Alkutekstissä esiintyy kuitenkin kohtia, jotka ovat vaikeasti tulkittavia. Eivät ne kuitenkaan kirjaa kaa-

da. Viidessä päivässä olimme tarkistaneet 13 lukua, jotka olin ehtinyt käydä läpi. Zinaida ehdotti, että jatkaisimme – olihan meitä kaksi ja voimme keskustella vaikeista kohdista. Välillä kävi niinkin, että aivorii-

hessä lämpö nousi ja puimakone säksätti, mutta hyviä jyvää kerättiin sakkiiin. Joskus huomattiin, että ympäri käytiin ja yhteen tultiin – käännös olikin ihan hyvä. Kun viimeinen puristus tekstien parissa oli tehty, yksi tärkeä työvaihe oli suoritettu – *Solomonan sananpolvet* oli sisällön puolesta tarkistettu!"

Julkaistu

Uusi testamentti v. 2003,
Psalmi v. 2006,
1. Mooseksen kirja v. 2010

Ajankohtaista

Joonan kirjan julkaisu ja käyttöönotto,
Lukijapalautteen kokoaminen
Sananlaskujen kirjasta

Livvin kannatusviite: 3023

Vuorimari Nikolai Vasiljev Etsi etsimällä Raamattua

Raamatunkäännöstä valmistellessa lukijapalautetta kootaan sekä uskovilta että niiltä, jotka eivät vielä uskoviksi tunnustautu. Vuorimarinkielisenkin Uuden testamentin käännöstä on ollut lukemassa moni. Yksi palautteen antajista on Nikolai Vasiljev Tokarin kylästä.

Koulussa Nikolaista tuli ateisti

”Kylässämme Tokarissa ja meillä kotona kaikki puhuivat vuorimaria, ja koulussakin saimme viidennelle luokalle asti opetusta äidinkielellä”, Nikolai kertoo. ”Arvot lapsuudessaani 1960-luvulla olivat ristiriitaisia. Äiti neuvoi menemään kirkkoon, mutta opettajat koulussa kielsivät käymästä kirkossa. Meillä oli kotona ikoni, ja joskus mummo tuli käymään ja luki äidin kanssa kirkkoslaaviksi rukouskirjaa. Minä en siitä tietenkään mitään ymmärtänyt. Koulussa liityin pioneereihin ja myöhemmin kommunistiseen nuorisoliittoon. Minusta tuli ateisti, mutta silti en ihaillut kommunisteja. Näin millaisia monet kylämme kommunisteista olivat. He eivät eläneet aatteensa mukaan. Koulun jälkeen menin ammattikouluun ja opin mekaanikoksi. Sen jälkeen tuli armeija. Minut komennettiin Vladivostokiin. Junamatka Marista kesti kolme päivää. Junassa tapasin uskovaisen baptistin, jolle asetin kompakysymyksiä Jumalasta.

Viinakierre ja alamäki

Armeijasta palattuani asiat olivat kotona huonosti. Äiti sairasti, ja vanhempi veljeni joi kovasti. Menin naimisiin ja muutin vaimon kanssa

Kylämaisema Vuorimarin alueelta

Teksti: Anita Laakso. Nikolai Vasiljev
haastattelivat Satu ja Ian Cottrell.
Kuva: G. Muravjova/RKI

muualle asumaan. Mutta minäkin juopottelin, eikä vaimo pitkään kestänyt elämää kanssani. Hän jätti minut ja vei lapsen mukanaan. Palasin äidin luo.

Tuohon aikaan minulla oli mielessäni vain yksi asia: ”Etsi Raamattua!” Koulussa ollessani olin tavannut miehen, joka kehotti lukemaan Raamattua. En tiennyt, mitä siinä kirjassa sanotaan, mutta asia jäi vaivaamaan minua. Nyt aloin etsimällä etsiä Raamattua. Kyselin sitä uskovilta, kirjastoista, kaikkialta. Jotkut varoittivat minua, jopa äitini: ”Ei pidä lukea Raamattua, siitä sekoaa...” Vihdoin sain eräältä vanhuksesta Luukkaan evankeliumin, jota luin lukemasta päästyäni, vaikka tuskin mitään siitä ymmärsin.

Join edelleen rajusti, ja kerran juovuspäissäni sytytin talomme tuleen. Sen seurauksena jouduin vankeilaan.

Käännöspalautteen antaminen on palvelutehtävä

Maahamme alkoi 1990-luvulla tulla lähetystyöntekijöitä, jotka toivat Raamattuja kouluihin, kirjastoihin ja jopa vankiloihin. Sellaisia sanantuoja olivat suomalaiset Jorma ja Riitta Mäntyläkin. Heidän kauttaan pääsin uskon tielle. Sain oman

Raamatunkin, jota luin puoli vuotta melkein taukoamatta. Sellissä miehet riitelivät ja rähisivät, mutta se ei minua häirinyt, minä vain luin ja luin.

Kun vapauduin vankilasta, menin puoli vuotta kestävään raamattukouluun. Tätä nykyä elän kotikylässäni ja palvelen Jumalaa hoitamalla vanhaa isääni. Seurakunnassakin autan miten vain voin ja osaan.

Nyt sain palvella raamatunkäännöstyössä lukemalla vuorimarinkielistä Uuden testamentin käännöstä. Olen kertonut, mitkä sanat tai kohdat ovat vaikeita ymmärtää. Toivon että palautteestani on ollut apua. Kun käännös on hyvä, moni asia tulee siitä paljon selvemmäksi kuin venäläisestä tekstistä. Omalla kielellä asia on jollain tavalla todempi.”

Julkaistu

Evankeliumit ja Apostolien teot

Ajankohtaista

Uuden testamentin käännöksen lopputarkistukset

Vuorimarin kannatusviite: 3081

Vienankarjalankielisen Uuden testamentin julkistamisjuhla Vuokkiniemellä 2011

Teksti: Anita Laakso
Kuva: T. Pitkäaho/RKI

ja kulttuuritoimen johtajia ja jakoi matkallaan kaiken kaikkiaan 400 kirjaa sekä hyvän joukon äänitteitä. Karhumäen monitoimitalossa hän tapasi 12 kyläkoulun rehtorit, jotka saivat mukaansa kirjoja ja äänitteitä koulujensa käyttöön.

Uusia testamentteja ja äänitteitä kesäjuhlilla

Uusi Šana -kirjoja ja -äänitteitä pidetään esillä myös Kalevalassa 16. kesäkuuta järjestettävillä kesäjuhlilla. Samoin tverinkarjalaisten juhlilla heinäkuun alussa on saatavilla sekä kirjoja että äänitteitä.

”Karjala on monissa Tverin kylissä edelleen pääkieli, niin että joka syksy kouluihin tulee lapsia, jotka eivät puhu ollenkaan venäjää. Kaikki tverinkarjalaiset eivät kuitenkaan ole tottuneet lukemaan omaa kielitään, vaikka puhuvatkin sitä hyvin. Sen vuoksi äänitteet ovat erittäin tarpeellisia”, kertoo tveriläiskylissä usein vieraileva porvoollainen Mauri Sirén.

Karjalaiset kantavat itse päävastuun Uusien testamenttien ja äänitteiden esilläpidosta niin Kalevalan kuin Tverinkin kesäjuhlilla.

Julkaistu

Uusi testamentti v. 2011

Ajankohtaista

Uuden testamentin käyttöönotto ja äänitteiden monistaminen

Vienankarjalan kannatusviite: 3036

Vienankarjalankielinen Uusi testamentti – Uuši Šana – löytää lukijansa ja kuulijansa

Viime vuoden heinäkuussa Vuokkiniemellä ja Kalevalassa juhlittiin vienankarjalankielisen Uuden testamentin ja sen äänikirjan käyttöönottoa, ja tämän tärkeän asian merkeissä karjalaiset järjestivät lokakuussa vielä toisen juhlan Petroskoissa. Kuluneen vuoden aikana kirjoja ja äänitteitä on toimitettu paitsi vienalaiskyliin myös tverinkarjalaisille, joiden kieli on lähellä vienankarjalaa.

Äänitteitä kysytään

Vienankarjalan Uuden testamentin äänikirja tallennettiin kätevään mp3-muotoon, joka antaa mahdollisuuden kuunnella tekstiä myös internetin kautta. Niitä varten, joilla

ei ole mp3-soitinta tai tietokonetta, on valmistettu sarja CD-äänitteitä ja myös kasetteja. Uuši Šana -äänitteet ovat saaneet erinomaisen vastaanoton niin Vienassa kuin Tverin Karjalassakin.

Sinikka Saari ei ole unohtanut karjalaisia

Viime syksynä eläkkeelle jäänyt käännöstarkistaja Sinikka Saari on pitkän matkan raamatunkääntäjä: vienankarjalaisten Uuši Šana on neljäs Uuden testamentin käännöshanke, jonka valmistumisesta hän on kantanut vastuuta.

Vienankarjalankielinen Uusi testamentti on valmistunut, mutta Sinikka ei ole unohtanut Karjalaa. Tänä keväänä hän kävi pienen ryhmän kanssa useissa vienalaiskyliissä ja teki selvitystä Uuden testamentin käytöstä. Hän tapasi eri paikkakuntien seurakuntaväkeä, opettajia

Haasteena Raamatun Sana Venäjän suomensukuisille kansoille

Historiasta nykypäivään

Raamatunkäännösinstituutti (RKI) aloitti vuonna 1973 Tukholmassa uudelleenpainatus- ja käännöstyön Venäjän vähemmistökielille, ja RKI:n Helsingin osasto perustettiin vuonna 1983 koordinoimaan 12:n suomensukuisen kielen käännöshankkeita. RKI tekee yhteistyötä Yhtyneitten Raamattuseurojen, Wycliffe Raamatunkääntäjien, paikallisten seurakuntien, eri kirkkojen sekä tieteellisten laitosten kanssa. Varat käännöstyöhön saadaan yksityishenkilöiltä, seurakunnilta, Suomen Piipilseuralta, Avainmedialta ja muilta lähetyjärjestöiltä.

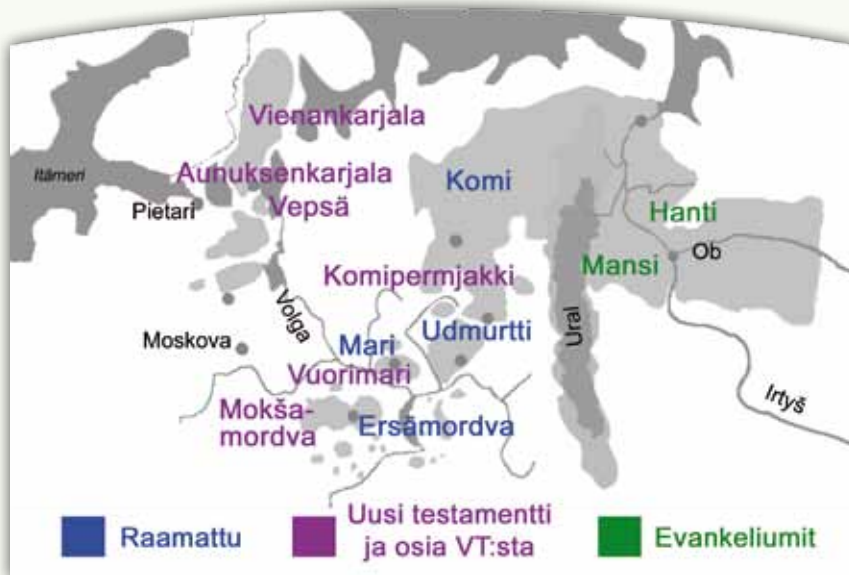
Julkaisutilanne

Tähän mennessä RKI on julkaissut Uuden testamentin seitsemällä kielellä: udmurtiksi, aunuksenkarjalaksi, ersämordvaksi, vepsäksi, niittymariksi, komisyrjääniksi ja vienankarjalaksi. Lisäksi on julkaistu raamatun osia ja lastenkirjoja kaikilla edellä mainituilla 12:lla suomensukuisella kielellä. Kuudessa kieliryhmässä (udmurtti, komi, aunuksenkarjala, ersämordva, mari ja vepsä) työ on edennyt Vanhan testamentin teksteihin. Äänitteitä on julkaistu livviksi, hantiksi, vienankarjalaksi ja vepsäksi. Valmisteilla on äänitteitä myös useilla muilla suomensukuisilla kielillä.

Käännöstyön tavoitteet

RKI:n tavoitteena on koko Raamatun valmistuminen udmurtiksi, ersämordvaksi, mariksi ja komiksi, koko Uuden testamentin sekä Vanhan testamentin osien saaminen komipermjakeille, vuorimareille, mokšalaisille, karjalaisille ja ainakin evankeliumien julkaiseminen hantiksi ja manskiksi.

Tavoitteena on myös Raamatun tekstien äänittäminen ja julkaiseminen kaikilla 12:lla kohdekielellä.

Rakenna kanssamme kielisukulaistemme huomispäivää

Raamatunkäännöstyö sukukansojemme parissa kantaa hyvää hedelmää. On tärkeää, että tämä työ voi jatkua. Kielisukulaistemme tarvitsevat Raamatun Sanaa omalla äidinkielellään.

Voit olla mukana raamatunkäännöstyössä esirukouksin ja lahjoittamalla haluamallesi projektille. Lahjoitusviitteet löytyvät lehtemme artikkelien lopusta.

Tilinumeroimme on Nordea 206518-17911, IBAN FI77 2065 1800 0179 11. Kiitos tuestasi.

Nyt on sukukansojemme aika!

Raamatunkäännösinstituutti ry

Kotipaikka: Helsinki

Raamatunkäännösinstituutti ry:n päämääränä on Raamatun ja sen osien kääntäminen ja julkaiseminen Venäjän alueen suomensukuisille kielille. RKI jakaa ilmaiseksi tai myy omakustannushintaan julkaisemaansa kirjallisuutta ja äänitteitä.

Käännöshankkeissa työskentelee sopimusperustein 11 käännöstarkistajaa ja 36 kansallista kääntäjää.

Hallinto-, tuotanto- ja toimistotehtävissä on käännöstyötä koordinoivan toiminnanjohtajan lisäksi yksi kokopäiväinen ja kaksi osa-aikaista työntekijää.

Hallitus: Isto Pihkala (pj.), Heikki Jäntti (vpj.), Matti Kuosmanen, Leena Kush-tshenko, Anders Liljeström, Mikko Sivo-nen ja Pekka Ylenius.

*Talouslukuja vuodelta 2011:
Taseen loppusumma eur 210 745,25
Tilikausi oli eur 2 056,48 alijäämäinen.*